

OLIMPIJSKI MAGAZIN

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET
MONTENEGRIN OLYMPIC COMMITTEE

Jul, 2019.

Završene Igre malih zemalja Evrope

PONOSNA CRNA GORA

GOV.ME / B. Čupić

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET
MONTENEGRIN OLYMPIC COMMITTEE

TEHNIČKI SPONZOR I ZVANIČNI
SNABDIJEVAČ CRNOGORSKOG
OLIMPIJSKOG KOMITETA

SPORT VISION

EKO

**ZVANIČNO GORIVO
CRNOGORSKOG OLIMPIJSKOG TIMA**

**Regionalni vodovod
Crnogorsko primorje**

Radio i Televizija Crne Gore

Crna Gora
Vlada Crne Gore
Ministarstvo sporta

FOND ZA ZAŠTITU DEPOZITA

Član grupe **triglav**

Stari Grci, utemeljivači antičkih Olimpijskih igara, vjerovali su da je u imenu upisan i karakter onoga ko ga nosi. Združili smo se ovdje, na harmoničnom i uzbudljivom dodiru mora i planina, Jadrana i Dinarida, da slavimo Igre malih zemalja Evrope, taj sportski most između sjevera i juga, istoka i zapada našeg kontinenta. Takmičenje koje nas već prvom rječju upućuje i podsjeća na ono što u 21. vijeku – vijeku digitalnih tehnologija i sveopšte komercijalizacije – olako zaboravljamo. Sport je, prije svega, i više od

Sport je, prije svega, i više od svega, igra

svega, igra. A igra je radost, igra je emocija, igra je prostor slobode. Igra nas oplemenjuje i spaja. Ujedinjuje u različitosti i šarenolikosti. Baštineći izvorne i temeljne olimpijske vrijednosti, mi ćemo danas i narednih dana, takmičiti se, i, nadasve, družeci se, biti svijet u malom. Svijet

koji se igra. I kao što je rekao predsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta Tomas Bah, nije važno da li dolazimo iz velikih ili malih zemalja. Jedino što se broji je da imamo veliko srce u kome staje strast prema sportu. Pozivam Vas da svi zajedno, u skladu sa geslom naših Igara,

prvih čiji je ponosni domaćin Crna Gora, stvaramo nove sportske veze i uspomene, i pokažemo „Koliko smo veliki“!
*Govor predsjednika Crnogorskog olimpijskog komiteta Dušana Simonovića na svečanosti otvaranja Igara malih zemalja Evrope u Budvi 27. maja 2019.

Sports are, above all and most of all, games

Ancient Greeks, the founders of the Olympic games, believed the name of a person reflected his or her personality. Today we gather here, at the place where our sea harmoniously meets our mountains, where the Adriatic Sea meets the Dinarides, to celebrate the Games of the Small States of Europe which serve as the bridge linking the south and the north, the east and the west of our continent. The very name of this competition refers to and reminds us of what we tend to forget in the 21st century, the century of digital technologies and commercialisation. Sports are, above all and most of all, games. And games imply happiness, emotions and freedom. Games enrich and connect us. Games offer unity in diversity.

By supporting the original and core Olympic values, we will today and in the days to come be the world in miniature. The world which plays games.

As Mr Thomas Bach, the President of the International Olympic Committee, said: "... regardless of whether you come from a large or small country, what really counts is having a big heart and a great passion for sport".

I invite you all, in accordance with the motto of the Games, proudly organised by Montenegro, to create new sports connexions and memories and let us show "How Big We Are"!

* Speech of the President of the Montenegrin Olympic Committee, Dušan Simonović, at the Opening Ceremony of the Games of Small States of Europe in Budva, on May 27th 2019.

Foto priča Igara malih zemalja Evrope

Marković: Jedinstvo u različitosti je i najveće bogatstvo Crne Gore

Osamnaesto izdanje Igara malih zemalja otvorio je premijer Crne Gore Duško Marković, koji je bio na čelu počasnog odbora IMZE. On je rekao da je za "naš Olimpijski komitet, ali i za državu Crnu Goru posebna čast što smo dobili priliku da ugostimo takmičare, sportske radnike i goste iz osam evropskih država". "Znamo da Međunarodni i Evropski olimpijski komitet sa velikim simpatijama gledaju i podržavaju Igre malih država Evrope. Jer, ove Igre od svog osnivanja 1985. godine šalju poruke koje su zapravo u srži i temelju samog duha olimpizma: da u sportu nema malih i velikih, da svi imaju podjednaku šansu da pobijede. Takođe, moto predsjedavanja Međunarodnim olimpijskim komitetom koji promovise predsjednik Tomas Bah je "Jedinstvo u različitosti".

Mi u Crnoj Gori vjerujemo da je različitost zapravo najveće bogatstvo. Na tom temelju je naša država opstala kroz vjekove, njegujući sve naše različitosti u vjeri, nacionalnoj pripadnosti i kulturnom naslijeđu. Dijelimo ideje evropskih vizionara, koji su nakon Drugog svjetskog rata, preokrenuli istorijske tokove, prihvatajući da različitosti nijesu prijetnja, da su one prirodne i da je samo jedan odgovorna njih - da ih po-

štujemo! Zato je Crna Gora pronašla sebe u društvu zemalja koje dijele te vrijednosti i zato je nakon obnove nezavisnosti, čiju smo trinaestu godišnjicu proslavili prije neki dan, hrabro i bez dvoumljenja krenula putem evropskih i evroatlantskih integracija. Vjerujem da ćete tokom boravka u Crnoj Gori prepoznati taj proevropski entuzijazam kod naših ljudi, ali i naše tradicionalne vrijednosti i posebnosti, na koje smo ponosni i koje s ljubavlju njegujemo", kazao je premijer Marković. On je naglasio da je sport važan u afirmaciji države na međunarodnoj sceni. „Prepoznajući potencijal i značaj sporta u afirmaciji

države na međunarodnoj sceni, Vlada Crne Gore je pomagala, i pomagaće i ubuduće, izgradnju sportske infrastrukture širom Crne Gore. S posebnom pažnjom se odnosimo prema najmlađim talentima i vrhunskim sportistima, stipendirajući i nagrađujući uspješne, vodeći računa takođe i o osvajačima medalja nakon završetka njihove karijere. Sve se to vraća državi kroz vrhunske uspjehe naših klubova i reprezentacija, nesrazmjerne objektivnoj veličini naše sportske i materijalne baze. Zato mnogi u svijetu Crnu Goru prepoznaju, prije svega, po prirodnim ljepotama i vrhunskim sportistima" rekao je Marković.

Efektana ceremonija otvaranja Igara malih zemalja Evrope

Noć koja je slavila Crnu Goru i crnogorski sport

Sport je, prije svega - igra. A igra je radost, emocija, prostor slobode. Igra nas oplemenjuje i spaja. Ujedinjuje u različitosti i šarenolikosti. Baštineći izvorne i temeljne olimpijske vrijednosti, mi ćemo narednih dana, takmičeći se, i, nadasve, družeći se, biti svijet u malom. Svijet koji se igra - istakao je ponosno Dušan Simonović

Kiša je danima „polivala“ Budvu, prijetila da pokvari sve što su naš poznati reditelj Nikola Vukčević i njegov tim radili kako bi ispod zidina Starog budvanskog grada našim gostima poželjeli dobrodošlicu i predstavili im zemlju u koju su došli.

I 27. maja pogledi su bili usmjereni ka nebu, izgledalo je da će crni oblaci uništiti trud, rad, maštu...

Ali, valjda „neko odozgo“ zaista vidi sve - nekoliko minuta prije 21 sat, za kada je bio zakazan početak ceremonije, oblaci nad Budvom su se razili u majskoj noći.

Entuzijizam, energiju i maštu ništa nije moglo da zaustavi, šou je počeo - kroz moto Igara „How big we are (Koliko smo veliki)“ tokom dva sata su prikazani djelovi crnogorske istorije kroz desetak slika koje su na efektan način prikazali našu zemlju, njenu prošlost, teške i slavne trenutke. „Združili smo se ovdje, na harmoničnom i uzbudljivom dodiru mora i planina, da slavimo Igre malih zemalja Evrope. Takmičenje koje nas već prvom rječju upućuje i podsjeća na ono što u 21. vijeku - vijeku digitalnih tehnologija i sveopšte komercijalizacije - olako zaboravljamo. Sport je, prije svega - igra. A igra je radost, emocija, prostor slobode. Igra nas oplemenjuje i spaja. Ujedinjuje u različitosti i šarenolikosti. Baštineći izvorne i temeljne olimpijske vrijednosti, mi ćemo narednih dana, takmičeći se, i,

nadasve, družeći se, biti svijet u malom. Svijet koji se igra“, istakao je ponosno Dušan Simonović, prvi čovjek našeg olimpijskog komiteta na svečanoj ceremoniji. Uz specijalno osmišljenu scenografiju i svjetleće efekte, sjajnu muzičku podlogu, te stihove iz Njegoševe Luče Mikrokozme

gledaoci su imali priliku da otputuju u prošlost i osvrnu se na burnu istoriju antičkog grada Budve, štampanje Oktoiha, pa topljenje olovnih slova u metke za odbranu od Otomanske imperije. Prisjetili smo se - a brojne goste upoznali - junaka Marka Miljanova, Mojkovačke bitke, princeze Jele-

ne, osmjeha Ljuba Čupića, svjetske solidarnosti nakon zastrašujućeg zemljotresa 1979. godine, 21. majske noći 2006. godine kad smo obnovili nezavisnost, zlatnih lavica iz Londona... „Kao što je rekao predsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta Tomas Bah, nije važno da

li dolazimo iz velikih ili malih zemalja. Jedino što se broji je da imamo veliko srce u kome staje strast prema sportu. Pozivam vas da svi zajedno, u skladu sa geslom naših Igara, prvih čiji je ponosni domaćin Crna Gora, stvaramo nove sportske veze i uspomene, i pokažemo „Koliko smo veliki“,

poručio je Simonović na ceremoniji otvaranja. Zastavu Crne Gore tokom svečanog defilea sportista nosio je stoteniser Filip Radović, dok je slavna rukometašica Bojana Popović olimpijskom bakljom upalila plamen. Zakletvu ispred svih sportista

učesnika Igara položila je naša skakačica u vis Marija Vuković. Čestitke za lijepo osmišljen program dan nakon otvaranja uputio je Janez Kocijančič, predsjednik Evropskog olimpijskog komiteta. „Na sjajan način ste tokom ceremonije otvaranja predstavili svi-

jetu svoju staru a istovremenu mladu naciju. Pokazali ste gdje su korijeni vašeg ponosa i gdje su putevi u budućnosti. Čestitam vam na izuzetnoj prezentaciji Crne Gore. Pokazali ste da mali narod može da ima veliko srce. To ćete pokazati narednih dana“, kazao je Kocijančič.

Visoke zvanice na otvaranju u Budvi

Ceremoniji otvaranja Igara malih zemalja Evrope u Budvi prisustvovali su najviši državni zva-

ničnici naše zemlje, predsjednik Milo Đukanović i premijer Duško Marković. Posebni gosti bili su

princ Albert od Monaka, regenti San Marina Nikola Selva i Mikele Murator, princeza od Luksembur-

ga Aleksandra, princeza od Lihtenštajna Sofija, kao i ministri sporta sedam država učesnica.

U posjeti Đukanoviću

Prvog dana posjete Crnoj Gori, Tomas Bah je bio gost predsjednika Crne Gore Mila Đukanovića u Podgorici. Đukanović je zahvalio Bahu na podršci koju je MOK pružio za organizaciju Igara malih zem-

alja i njegovom ličnom doprinosu i prisustvu zatvaranju ove manifestacije. - Organizacija ovakvog sportskog događaja, prilika da se Crna Gora dodatno afirmiše, imajući u vidu da smo prije 13 godina

obnovili svoju nezavisnost, iako smo svoju državnost njegovali gotovo milenijum. Posebnu čast nam predstavlja što je odmah nakon obnove nezavisnosti, Crna Gora postala dio porodice Međunarodnog olimpijskog komiteta. U svim svojim stremljenjima, za ekonomskim napretkom, jačanjem kvaliteta

života građana, izgradnjom infrastrukture i integracionim procesima, nismo zaboravili potrebe konstantnog ulaganja u sport - kazao je Đukanović. Bah je zahvalio na dugogodišnjem doprinosu razvoja sporta u Crnoj Gori, ističući da je naša zemlja dokazala da je sposobna da se

nosi i sa organizacijom najvećih i najzahtjevnijih međunarodnih takmičenja. Predsjednik MOK-a je Đukanoviću uručio posebno priznanje, povodom 125 godina od osnivanja MOK-a, koje se dodjeljuje šefovima država koji su dali izvanredan doprinos razvoju sporta.

Treba da budete ponosni

Svaki momenat posjete prvog čovjeka planetarnog olimpizma Tomasa Baha Crnoj Gori, pogotovo takmičarskom selu u Budvi, djelovao je spontano. I svaka riječ iskreno i sa posebnom težinom.

Tog 1. juna Bah je u kompleks „Slovenske plaže“, sa domaćinom predsjednikom Crnogorskog olimpijskog komiteta Dušanom Simonovićem, stigao ciljano nešto ranije od predviđenog. Upravo sa željom, da osjeti neusiljen, svakodnevni život sportista u takmičarskom selu.

I sam bivši olimpijac, mačevalac sa olimpijskim odličjem, imao je jasnu i slikovitu poruku. - Ovaj prostor podsjeća me na vrijeme kada sam ja bio sportista. Ovo je mjesto gdje je olimpijski duh živ i to se vidi i osjeća. Atmosfera je opuštena, sportisti različitih nacija se druže i zabavljaju, poštujući jedni druge, i u tome je bit ovih Igara - kazao je Bah.

Predsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta je istakao, da je duh olimpizma posebno živ upravo na jedinstvenom takmičenju poput Igara malih zemalja Evrope.

- Ovo su prije svega Igre uživanja, radosti. Takođe, pružaju sportistima iz uslovno rečeno malih zemalja da se bore za odličja, stasavaju, da osjete duh takmičenja i posebnu atmosferu zajedništva, dijeljenja, sva-

kodnevnog života u takmičarskom selu. Ubijeden sam da će ponijeti sjećanje na ljepotu Crne Gore i gostoprimstvo Crnogoraca - kazao je Bah.

Tokom druženja sa sportistima, u šaljivom tonu pitao je strijelce iz Malte „da li su vam domaćini ostavili neku medalju“. Pred medijima govorio je

na engleskom i francuskom jeziku - zvaničnim jezicima olimpizma. Sa sportistima je razgovarao i na njemačkom, uz posebnu posjetu takmičarima

Lihtenštajna, stipendistima MOK-a...

Posebnu zahvalnost istakao je domaćinu Simonoviću, naglašavajući kvalitet i obim posla

koji je Crnogorski olimpijski komitet obavio u pripremi i tokom Igara.

- Uspjeh ovih Igara govori sam za sebe. Ovo je veliki uspjeh nacionalnog komiteta Crne Gore jer ovo takmičenje doprinosi razvoju države i velika su promocija zemlje na međunarodnom nivou. Cijeli narod Crne Gore, ne samo olimpijski komitet trebaju biti ponosni na to, ali i na rezultate sportista - kazao je Bah.

Konačno, Bah je istakao da se po suštinskom duhu i karakteru ove Igre malih zemalja Evrope ne razlikuju mnogo ni od najveće sportske smotre...

- Iako naziv Igre malih zemalja možda ne reflektuju olimpijski duh, jer u MOK smatraju da su svi jednaki, pošto su svi jednaki, pa nema velikih i malih, na Igrama u Crnoj Gori se taj duh osjeća. Čestitao bih domaćinu na tome i mislim da će to ohrabriti zemlje koje će u budućnosti biti organizatori - dodao je Bah.

Predsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta boravio je u Crnoj Gori do 2. juna, uz ispunjeno obećanje, da će prisustvovati ceremoniji zatvaranja Igara i podijeliti posljednja osvojena odličja, takmičarima u kolektivnim sportovima.

MARKOVIĆ I BAH: Godine napretka

Predsjednik Vlade Crne Gore Duško Marković se sa Tomasom Bahom sastao 1. jula u Budvi. Premijer Marković je informisao predsjednika MOK-a o strateškom pristupu Vlade razvoju sporta i njegovom omasovljenju, te da je s tim ciljem i formirano Ministarstvo sporta i mladih. Marković i Bah su se saglasili da ulaganja u sport ne predstavljaju trošak već investiciju koja se višestruko vraća. Predsjednik MOK-a ocijenio je da je naša država u proteklih trinaest godina nezavisnosti ostvarila značajan napredak rekavši da Crna Gora može biti ponosna i na to što je u ranijem periodu ostala izvan opasnih sukoba i posvetila se razvoju. Premijer Marković i predsjednik Bah su se dogovorili da Vlada Crne Gore, odnosno Ministarstvo sporta i mladih pojača saradnju sa Međunarodnim olimpijskim komitetom i da u tom kontekstu bude i zaključen Memorandum o razumijevanju Vlade i Crnogorskog olimpijskog komiteta. Sastanku su prisustvovali ministar sporta i mladih Nikola Janović i predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta Dušan Simonović.

Večera u „Maestralu“

Predsjednik COK-a Dušan Simonović ugostio je predsjednika MOK-a Baha na večeri u hotelu „Maestral“ u Pržnu. Radnoj večeri prisustvovali su predsjednici olimpijskih komiteta svih zemalja učesnica IMZE. Bah je tu priliku iskoristio i za razgovor sa jednom mladom crnogorskom volonterkom, kojoj se zahvalio na izuzetnom poslu koji su volonteri obavljali tokom IMZE.

Sve četiri selekcije Crne Gore u kolektivnim sportovima košarci i odbojci osvojile zlatne medalje na Igrama malih zemalja Evrope

Lavovska borba bez poraza

Takmičarski rezultat koji je znakovit u konkurenciji bogatih evropskih zemalja - Crna Gora je na Igrama malih zemalja Evrope u kolektivnim sportovima osvojila četiri zlatne medalje, bez poraza u bilo kom meču! Put za naše košarkašice i košarkaše, odbojkašice i odbojkaše, nije bio lak. Specifičnost takmičenja bilo je to što se igralo dan za dan, a ambicija najvišeg plasmana nije ostavljala pravo na bilo koji kiks. Iza naših sportista bila je duga sezona - neki od njih, poput košarkaša, samo dan prije početka igara su klupski dres zamijenili najdražim bojama nacionalnog tima... Posebno inspirativan je primjer košarkaša. Do pobjede, ključne i u posljednjem meču u barskoj

NADE NAŠE ODBOJKE

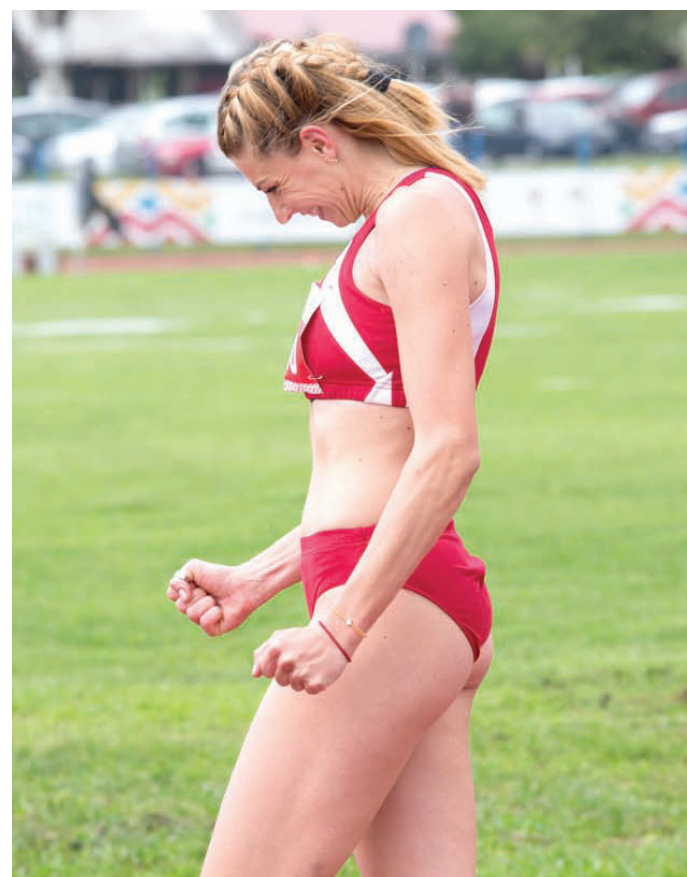
Crnogorske odbojkašice na Igrama malih zemalja Evrope bile su: Dijana Vuković, Nikoleta Perović, Jelena Cvijović, Milena Burzanović, Teodora Rakočević, Katarina Budrak, Saška Đurović, Andrea Laković, Tamara Roganović, Tijana Tvrdišić, Marija Milović, Marija Šušić, Melisa

Cenović i Anja Pejović. **Naši zlatni odbojkaši:** Aleksandar Minić, Blažo Milić, Gojko Čuk, Marko Vukašinović, Nemanja Peruničić, Rajko Strugar, Ivan Zvicer, Luka Babić, Nikola Radonjić, Nikola Lakčević, Milutin Pavićević, Božidar Čuk, Jovan Delić, Ivan Ječmenica.

„Topolici“ nad Luksemburgom 93:91, takmičenje je za njih bilo poput preživljavanja. I velikog pregnuća. I u tom odlučujućem duelu sustizali su sedam poena zaostatka sa poluvremena. Za selekciju Dušana Dubljevića je posebno satisfakciju činilo to, da su nosioci igre bili mladi igrači. Tako je talenat Budućnosti

Igor Drobniak u tom ključnom meču za zlato ubacio 22, a centar Lovčena Miloš Popović 21 poen... A 29. maja, Crna Gora je u prvi meč na turniru protiv selekcije Kipra pobijedila 99:56, iako je računala na samo osam igrača u sastavu! Prvotimci iz Mornara i Budućnosti još su bili sa klubova,

igrajući finale za državnog prvaka. Emir Hadžibegović „vukao“ je povredu, a čekali su se da iz klubova dođu Šehović, Mugoša i Pavić... Takva selekcija nízala je trijumfe - nad odličnim Islandom 92:86 (posebno ratoboran meč, protiv izuzetno kvalitetne selekcije i učesnika velikih takmičenja), zatim i Malte 97:84. Do onog posljednjeg, ključnog trijumfa nad Luksemburgom. Iste večeri, na pobjedničkom postolju, nada Lovčena Miloš Popović dočekaao je veliku čast - dug razgovor sa predsjednikom MOK-a Tomasom Bahom, na dodjeli medalja. Naša ženska košarkaška selekcija je kroz turnir igara malih zemalja Evrope demonstrirala potpunu dominaciju. Tako je Kipar savladan 80:39, potom Island kao

Sva naša odličja

Crnogorski takmičari su Igre malih zemalja Evrope završili sa 15 zlatnih, šest srebrnih i 14 bronzanih medalja.

Zlatne: Danijel Furtula, Kristina Rakočević, Marija Vuković, Ljiljana Matović (atletika), Miroslav Petković (boćanje), Danilo Pantić, Jusuf Nurković, Nikola Gardašević, tim Danilo Pantić, Jusuf Nurković, Nikola Gardašević (džudo), Miloš Božović (streljaštvo), Vladica Babić (tenis), Muška košarkaška reprezentacija, Ženska košarkaška reprezentacija, Muška odbojkaška reprezentacija, Ženska odbojkaška reprezentacija.

Srebrne: Kristina Rakočević, štafeta 4x100m u sastavu Luka Rakić, Kristijan Subotić, Edin Erović i Srdan Marić, Tomaš Đurović (atletika), Tomislav Ranković (boćanje), Jelena Pantović (streljaštvo), miks dubl Rezart Cungu-Vladica Babić (tenis).

Bronzane: Slađana Perunović, Darko Pešić dvije, Ana Bošković, Ljiljana Matović (atletika), Anto Dubreta, Nebojša Gardašević (džudo), Nevena Šaranović, Nemanja Obradović (streljaštvo), Filip Radović, dubl Filip Radulović-Filip Radović, dubl Suzana Čulafić-Ivona Petrić (stoni tenis), dubl Rezart Cungu - Mario Aleksić (tenis).

Košarkaška zlata

Košarkašice na IMZE: Dragana Živković, Milena Jakšić, Marija Leković, Violeta Lazarević, Sofija Živaljević, Amina Marković, Teodora Sarić, Jelena Vučetić, Snežana Aleksić, Kristina Raković, Bojana Kovačević, Anđela Bigović.

Košarkaši na IMZE: Miloš Popović, Radosav Spasojević, Igor Drob-njak, Marko Mugoša, Marko Simonović, Nikola Pavličević, Filip Bakić, Pavle Đurišić, Sead Šehović, Emir Hadžibegović, Nikola Žižić, Vukota Pavić.

najozbiljniji konkurent 81:73. Malta je savladana čak 86:40, pa Luksemburg 68:49... U meču za zlato u petom kolu, Monako je pao 56:46. Za prvi uspjeh Jelene Škerović na poziciji selektorke i sjajnu generalnu probu za dobar nastup na Evropskom prvenstvu. Donekle oslabljena ženska

odbojkaška reprezentacija je u Budvi u prvom kolu pobijedila Lihtenštajn 3:0. Meč drugog dana, dramatičan trijumf nad Kiprom 3:2 ispostavio se kao ključni. Posao protiv San Marina 3:0, Luksemburga takođe maksimalnim rezultatom u setovima. Zlato je potpisano lakom pobjedom nad Islandom

3:0 - za potvrdu stasavanja generacije koja će u godinama pred nama ciljati mjesto na velikim takmičenjima. Muškarci su u odbojci turnir započeli u grču, opterećeni ulogom favorita, ali trijumfom nad Islandom 3:1. Uslijedila je pobjeda nad Luksemburgom 3:0, pa Kiprom 3:1, San Marinom

3:0, konačno i Monakom 3:0... Tako je muška odbojkaška selekcija tokom proljeća dobila izuzetnu provjeru i ohrabrenje, pred istorijski prvi nastup na

Evropskom prvenstvu. Sveukupno, sve četiri nacionalne selekcije dobile su iskustvo, a stručni štabovi jasan utisak o napretku i kvalitetu nekih mladih pr-

votimki i prvotimaca. Dovoljno da zlatne medalje na njihovim grudima sijaju i još blistavije od učinka bez poraza na Igrama malih zemalja Evrope.

Moć sporta na Igrama malih zemalja Evrope

NAJLJEPŠA PORUKA IZ CRNE GORE

Na ponos Crnoj Gori, svakom njenom građaninu - pamtiće se, da su Igre malih zemalja Evrope, održane od 27. maja do 1. juna u našoj zemlji, pokazale gostoprimstvo i veliko srce Crnogoraca, ali i znanje i kapacitete da organizujemo jedno veliko multisportsko takmičenje.

Prije svega na ponos domaćina, predsjednika Crnogorskog olimpijskog komiteta Dušana Simonovića, ostaće jednostavne riječi prvog čovjeka planetarne „kuće olimpizma“ Tomasa Baha, koji je na ceremoniji zatvaranja u Budvi poručio:

- Vi ste pokazali moć sporta i poslali najljepšu poruku u svijet - kazao je Bah, predsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta.

Uz satisfakciju predsjednika Evropskog olimpijskog komiteta Janeza Kocijančiča, organizacije koja rukovodi Igrama malih zemalja Evrope, da će „naredni domaćin Andora moći mnogo toga da nauči od sjajnih Crnogoraca“, zaokružen je utisak koji su takmičari, članovi delegacija i svi gosti na takmičenju imali i u danima uoči ceremonije zatvaranja.

Crna Gora tih dana je u pet gradova, u deset disciplina, ugostila 835 sportista. I učinila, da svi elementi organizacije funkcionišu po najvišim standardima. Taj osjećaj je blistavijeg sjaja od

Naš rekord medalja

Crna Gora je sa 35 medalja na ovogodišnjim Igrama malih zemalja Evrope u Budvi ostvarila naš najbolji rezultat na IMZE. Ukupno, kao domaćini osvojili smo 15 zlatnih, šest srebrnih i 14 bronzanih medalja. Na prvom nastupu, u Lihtenštajnu 2011. godine osvojeno je osam odličja, a 2013. u Luksemburgu 11. Na Islandu 2015. godine Crna Gora je zaslužila 21, a u San Marinu 2017. godine 31 medalju.

U pet gradova

Sportisti na Igrama malih zemalja Evrope takmičili su se u atletici, boćanju, odbojci, odbojci na pijesku, košarci, plivanju, džudou, streljaštvu, tenisu i stonom tenisu. Bar je bio domaćin atletskih i košarkaških takmičenja, stoni tenis se igrao u Titvu, džudo na Cetinju, dok su plivačka takmičenja održana na bazenu u Podgorici. Sva preostala takmičenja održana su u Budvi.

bilo kog takmičarskog uspjeha. I savršeno u skladu sa onim vrijednostima, koje je krajem 19. vijeka postavio utemeljivač modernog olimpizma Pjer de Kuberten...

- Toplina i odbijesak olimpijskog plamena ostaće u našim srcima i nastaviće da budu naše nadahnuće i uspomena na stazu koju smo prešli od juna 2015. kada nam je dodijeljena organizacija Igara do danas, kada za sobom imamo pet dana za nezaborav. Dana u kojima smo - mali, a tako veliki - ujedinjeni u raznolikosti, slavili sport

i olimpijski duh - govorio je, na ceremoniji zatvaranja Igara, predsjednik COK-a. Prvi čovjek COK-a ima brojne činjenice i argumente, mjerljive rezultate, po kojima se IMZE u Crnoj Gori mogu okarakterisati kao pun pogodak. Budžet Igara zaokružen je sa 2,5 miliona eura, što je značajno manja svota od prethodnih četiri ili pet Igara. Od toga, država je pomogla sa 605 hiljada eura, a oko 340 hiljada do sada je uložio EOK. Uz ubjeđenje, da će se Crnoj Gori uloženi novac vratiti, jer je u pet dana Igara dobila „živu

reklamu“ - savršeno predstavljajući naše države u medijima bogatih zemalja Zapada. Ne samo zemalja učesnica IMZE, već i brojnih drugih, o čemu su svjedočili akreditovani novinari na Igrama.

Pun pogodak bila je i odluka organizatora, da za boravak delegacija svih zemalja opredijeli kompleks „Slovenske plaže“ u Budvi. Uz posebno insistiranje na brojnim i zahtjevnim standardima održivosti. Tako su sva vozila u kompleksu, na raspolaganju za prevoz takmičara i gostiju, bila na električni pogon. Na brojne načine i svakodnevno gosti su edukovani o modernim standardima, značaju i načinima borbe za očuvanje životne sredine. To da su IMZE u Crnoj Gori bile pod etiketom „Zelenih igara“ je kao važnu činjenicu istakao i sam Tomas Bah, predsjednik EOK-a. Tako je Crna Gora iskoristila šansu da predstavi ono svoje, je-

Ukupan plasman

Najviše medalja na IMZE 2019. godine osvojio je Luksemburg - 76 (26 zlatnih, 27 srebrnih i 23 bronzne), ispred Kipra sa 64, Islanda sa 54 i Monaka sa 47 medalja. Naši sportisti zaslužili su 35, Malta 27, Lihtenštajn 20, Andora 18 i San Marino 11 odličja.

dinstveno i najbolje - a Igre bile zalog dodatne prepoznatljivosti pred licem Evrope...

- Predstavili ste svijetu svoju staru a istovremenu mladu naciju. Pokazali ste gdje su korijeni vašeg ponosa i gdje su putevi u budućnosti - govorio je Janez Kocijančič, predsjednik EOK-a. Konačno, poruka Tomasa Baha,

da su ovo prije svega Igre radosti, uživanja, dijeljenja, stala je i u posljednjoj poruci predsjednika COK-a Simonovića, gostima na Igrama.

- Svi zajedno nijesmo bili samo beskompromisni takmičari. Bili smo sportisti, arhitekta i graditelji, koji smo most povjerenja i prijateljstva, sagrađeni još 1985.

sa prvim izdanjem Igara malih zemalja, produžili i postavili mu temelje i na obalu Jadrana. Ponositi, sa saznanjem da smo vam - uz pomoć naših prijatelja, saradnika, sponzora, volontera - podarili svu našu energiju kako bismo bili uzorni domaćini, ali i energiju dobili zauzvrat od vas - kazao je Simonović, predajući

zastavu Igara kolegi Haumeu Martiju iz Andore. U tom simboličnom momentu, Crna Gora je narednom domaćinu Igara predala blistavo jasnu mapu zajedničkog puta. A sebi i gostima, u pet dana nezaboravnog sportskog takmičenja, pokazala smjernice za lijepu budućnost...

Bajka na obali Jadrana, dani koji će se pamtili

„Toplina i odbljesak olimpijskog plamena iz Budve ostaće u našim srcima i nastaviće da budu naše nadahnuće i uspomena na stazu koju smo prešli od juna 2015. kada nam je dodijeljena organizacija Igara do danas, kada za sobom imamo pet dana za nezaborav. Dana u kojima smo – mali, a tako veliki – ujedinjeni u raznolikosti, slavili sport i olimpijski duh“, kazao je Simonović

Kako je počelo, tako se završilo – festivalom sporta i jedinstva. Svečana ceremonija zatvaranja Igara malih zemalja Evrope 2019. održana je u mediteranskom ambijentu kompleksa Slovenska plaža i uz prisustvo predsjednika Međunarodnog olimpijskog komiteta Tomasa Baha.

Za pet takmičarskih dana, Crna Gora i Crnogorski olimpijski komitet su pokazali, prije svega, veliko srce i gostoljubivost, te znanje i kapacitet da na visokom nivou organizuju zahtjevno sportsko takmičenje.

Prvi put je naša zemlja bila domaćin multi-sportske manifestacije, 835 sportista se nadmetalo u deset disciplina, u pet gradova, a svi djelovi organizacije funkcionisali su u skladu sa najvišim standardima.

Ništa od toga ne bi bilo da nije bilo energije, entuzijazma, ljubavi prema sportu, gostoljubivosti i želje da se gosti osjećaju

kao kod kuće.

„Pokazali ste svijetu koliko je veliki olimpijski duh u vašoj pre-

divnoj zemlji Crnoj Gori“, rekao je Bah.

Predsjednik Crnogorskog olim-

pijskog komiteta Dušan Simonović govorio je sa neskrivenim ponosom i emocijama.

„Toplina i odbljesak olimpijskog plamena iz Budve ostaće u našim srcima i nastaviće da budu naše nadahnuće i uspomena na stazu koju smo prešli od juna 2015. kada nam je dodijeljena organizacija Igara do danas, kada za sobom imamo pet dana za nezaborav. Dana u kojima smo – mali, a tako veliki – ujedinjeni u raznolikosti, slavili sport i olimpijski duh“, kazao je Simonović. Kada se podvukla crta, jedina „zamjerka“ bila je – kiša, koja je padala tokom prva tri dana Igara.

Ali...

„Kiša je, još u osvit civilizacije, bila tumačena kao simbol vitalnosti, obnove života, obilja. Naše druženje smo započeli na ovom mjestu, koje pamti i antička vremena, i to pod kišnim oblacima. Kao organizatori, nismo im se radovali. Sada znamo da je kiša nagovijestila obilje osmjeha, malih i velikih sportskih radosti, uspostavljanja novih i učvršćivanja starih veza, bujanja života kojim smo razvedrili naše crnogorsko parče neba i svjetlost odaslali daleko“, efektno je poentirao Simonović.

„Prethodnih pet dana, svi zajedno nismo bili beskompromisni takmičari. Ili, nismo bili samo to. Bili smo sportisti, arhitekte i graditelji, koji smo most povjerenja i prijateljstva, sagrađeni još 1985. sa prvim izdanjem Igara malih zemalja, produžili i posta-

vili mu temelje i na obalu Jadrana“, rekao je Simonović.

I kada se opraštao od gostiju, sportista i zvaničnika, predsjednik COK-a je podvukao da su Igre malih zemalja svih ovih godina zadržale pravi, izvorni olimpijski duh.

„Družeci se i igrajući tokom prethodnih pet dana pod zastavom sa pet krugova i u zagrljaju svjetske olimpijske porodice, ubijeđen sam da smo pokazali da smo izvorni tumači olimpijskih vrijednosti. Da za nas sport nije prečica do lagodnog života i privilegija, već put kojim strpljivo i odlučno koračamo, naše trajno opredjeljenje. Da odbacujemo cinizam i otuđenost, i bismo radost, otvorenost, zajedništvo i solidarnost. Da shvatamo da je čovjek, u svojoj istinskoj prirodi, homo ludens – čovjek koji se igra. A da je čovjek koji se igra, ujedno i čovjek koji se smije i raduje, i osjeća punoću života. Pokazali smo da je bitnija pobjeda igre, nego pobjeda u igri. I to je ono što, sa svima vama, Igre malih zemalja čini tako unikatnim i – velikim“, kazao je Simonović. Na kraju ceremonije, prvi čovjek olimpijskog pokreta u Crnoj Gori simbolično je predao zastavu Igara kolegi Haumeu Martiju iz Andore, državnice na Pirinejima, u kojoj će održati 19. izdanje takmičenja koje okuplja sportiste iz evropskih zemalja sa manje od milion stanovnika.

„Ponositi, sa saznanjem da smo vam – uz pomoć naših prijatelja, saradnika, sponzora, volontera – podarili svu našu energiju kako bismo bili uzorni domaćini, ali i energiju dobili zauzvrat od vas, prepustićemo mapu zajedničkog puta Andori“, zaključio je Simonović.

Spektakularni vatromet označio je kraj sportske bajke na obali Jadrana - doviđenja Crna Goro, vidimo se u Andori 2021!

Bjelorusija je uspjela, Evropske igre u Minsku opravdale su povjerenje čelnika Evropskog olimpijskog komiteta koji su im u oktobru 2016. godine povjeroili domaćinstvo. Zadatak nije bio lak, ali Minsk je bio spreman, nakon dugogodišnjih priprema sa bogatim sadržajima, gostoprimstvom, ali i uigranim timom da dočeka i najboljem raspoloženju isprati goste. Uložen je ogroman napor, organizaciono i finansijski, rekonstruisana su i renovirana brojna borilišta, sa modernim stadionom „Dinamo“ koji je bio centar zbivanja tokom ceremonije otvaranja i zatvaranja i atletskih takmičenja.

Pored stadiona sa preko 22 hiljade mjesta, prelijepa je bila „Čužojka arena“ sa devet hiljada mjesta, gdje se održao džudo i karate turnir. Za nas posebna iz razloga što je karatista Mario Hodžić osvojio srebrnu medalju. Preljepa je bila i dvorana, izgrađena prije devet godina po najmodernijim standardima, u kojoj su se za medalje borili gimnastičari.

Evropske igre, druge po redu, okupile su takmičare iz 50 evropskih zemalja, sa najbrojnijom francuskom delegacijom (281 takmičar), Lihtenštajn je imao jednog predstavnika, Malta četvero, San Marino i Monako po pet...

U Minsk se takmičilo 4.082 takmičara, za oko 1.700 takmičara manje u odnosu na Evropske igre u Bakuu 2015. godine. Ra-

Evropske igre u Bjelorusiji protekle u znaku karatiste Marija Hodžića

SREBRO ZA PONOS I SREĆU

zlog što je broj smanjen je taj što je odlučeno da se takmičenja održi samo u sportovima u kojima se može obezbijediti vrhunska konkurencija. Zanimlji-

vo da su u deset od 15 sportova, najboji takmičari obezbijedili kvalifikacione norme za Olimpijske igre u Tokiju naredne godine, što je bio ogroman motiv.

Putbakkje, simboli sreće

Put olimpijske baklje počeo je 3. maja u Rimu, a u 50 dana ona je prošla rutu od 7.700 kilometara kroz osam evropskih zemalja -

do Bjelorusije. Logo Igara u Minsku bila je stilizovana biljka paparać, koja ima značajno mjesto u mitologiji Istočnih i Zapadnih Slovena. Biljka cvjeta

samo u kratkom periodu od 20. juna do 7. jula, kada su dani najduži u godini. Po vjerovanju

Slovena, donosi sreću onom ko je nađe u periodu cvjetanja. Slogan Igara bio je „Vrijeme bli-

stavih pobjeda“ koji je u verziji na engleskom jeziku donekle promijenjen: „Bright Year, Bright You“.

Pantić sedmi

Crna Gora je u Bjelorusiji stigla sa malom delegacijom. U džudou, na Evropskom prvenstvu, takmičili su se Srđan Mrvaljević koji je sa zvukom gonga izgubio premijerni meč od Austrijanca Šamila Boršašvilija. U istoj kategoriji (do 81 kilogram) Nebojša Gardašević stao je nakon drugog kola. Nikšićanin je na startu bio slobodan, a onda je savladao Urkiza Solanu iz Španije. Za prolaz među osam izgubio je od nekadašnjeg svjetskog šampiona i prošlogodišnjeg bronzanog sa planetarne smotre, Njemca Aleksandar Vicerčaka. Nikola Gardašević, u konkurenciji do 73 kilograma, bio je slobodan na startu, a prolaz među 16 obezbijedio je iponom. On je nakon 27 sekundi bio bolji od Rumuna Aleksandra Raicuoma. Zastao je u narednoj borbi, Denis Jarcev je zlatnim bodom prošao dalje.

Danilo Pantić, u kategoriji do 100 kilograma, posljednji je izašao na borilište, dan kasnije i malo je falilo do medalje. Osvojio je sedmo mjesto, izgubio je u repesažu, u četvrtoj borbi od Azerbejdžanca Elkana Gasimova, osvajača dvije olimpijske medalje. Male šanse imao je u

Olimpijski dom u Lozani

Zanimljivo da je u Minsku otvorena Evropska kuća, a u Lozani, samo nekoliko dana kasnije, otvoreno je velelepno izdanje olimpijske porodice. Olimpijska kuća, čijem svečanom otvaranju je prisustvovao predsjednik COK-a Dušan Simonović, je za ponos svima.

- Kada smo krenuli u izgradnju novog doma, htjeli smo biti više od samo još jedne poslovne zgrade. Naravno, htjeli smo

da okupimo sve, olimpijsku porodicu i osoblje MOK-a, pod jednim krovom. U tom smislu, Olimpijska kuća je izraz našeg jedinstva. U isto vrijeme, željeli smo da Olimpijska kuća ugradi elemente održivosti, kredibiliteta i mladih - ista tri stuba Olimpijske agende 2020. Zgrada odražava ova tri elementa koji su ključni za našu misiju - rekao je predsjednik MOK-a Tomas Bah. Sa ovom novom zgradom, MOK

potvrđuje svoju privrženost Lozani, olimpijskoj prijestonici. Razvijena u bliskoj saradnji sa lokalnim vlastima, Olimpijska kuća nudi simboličan arhitektonski orijentir i postaje važan element lokalnog parka Louis Bourget, koji svake godine dočekuje brojne posjetioce iz čitavog svijeta. Obraćajući se olimpijcima, koji su prisustvovali ceremoniji, predsjednik Bah, koji je i sam bio olimpijski šampion u mačevanju, rekao je: „Olimpijske igre su simbol nade i mira za cijelo

čovječanstvo. Oni koji utjelovljuju ovu poruku su olimpijski sportisti. Zato danas imamo među nama olimpijske sportiste koji predstavljaju preko 125 olimpijskih medalja. Olimpijskim igrama su dali magične trenutke koji su nas definisali 125 godina. Stoga, kažem svim svojim kolegama olimpijcima: dobrodošli kući“. Ceremonija, otvaranja Olimpijske kuće takođe je bila trenutak da se Predsjednik MOK-a osvrne na 125 godina istorije MOK-a i oda počast Pjeru de Kubertenu.

- Upravo tog dana, prije 125 godina 23. juna 1894. godine, Pjer de Kuberten je osnovao MOK i oživio Olimpijske igre. On je to smatrao načinom promovisanja mira među narodima i ljudima. On je bio vizionar kada je rekao: „Ako institucija Olimpijskih igara napreduje, ona može postati moćan faktor u obezbjeđivanju univerzalnog mira“, objasnio je predsjednik Bah. - Danas, 125 godina kasnije, njegov san živi. Na ovoj važnoj prekretnici, možemo biti ponosni da prenesemo njegovo naslijeđe u budućnost.

Mrvaljeviću zastava na otvaranju Igara

Proslavljeni crnogorski džudista Srđan Mrvaljević predvodio je našu ekspediciju na svečanom otvaranju Evropskih igara. Njemu je pripala čast da nosi crnogorsku zastavu na svečanoj ceremoniji.

četvrtfinalu protiv jednog od najboljih, Varlama Lipertaliana. Izgubio je iponom, a prije toga je iponima eliminisao Arona Faru i Njemca Karl Riharda Freja. Njemač je osvajač raznih medalja na šampionatima i gran-pri takmičenjima.

Mina u igri

Nemanja Obradović nije prošao kvalifikacije, u disciplini vazdušna puška, bio je 40, a Jelena Pantović, dan ranije, u disciplini vazdušni pištolj, ispala je u kvalifikacijama. Bila je 34. U prvom kolu, na bokserskom turniru, zastao je mladi Stefan Savković. Jednoglasnom odlukom sudija iskusniji Belgijanac Mesaudia Nabila prošao je dalje. Mina Šibalić izgubila je na startu eliminacija u strelčarstvu od svjetske šampionke Maje Jager

Buskbjerg. Dankinja je slavila 6:4, ali je do samog kraja bila u ozbiljnim problemima. - Vodila sam dva puta, posljednji put 4:2. Iskustvo Dankinje je presudilo. Želim da popravim rekord i idem ka tome da pređem 600 krugova - kazala je Mina.

Za kraj najslade

Dolazak karatista Hodžića i Nikole Malovića u glavni grad Bjelorusije značio je napad na medalju! I bilo je tako. Hodžić je u kategoriji do 67 kilograma debitovao na dan zatvaranja Igrara i samo nekoliko sati prije svečane ceremonije okitio se srebrnom medaljom. U finalu je poražen od Italijana Luke Mareske (4:3), a sa istim rivalom se sastao na startu grupe

B kada je bilo neriješeno. Naš takmičar u polufinalu je bio bolji od Bjelorusa Artsjoma Kravcova, nakon što je borbe u grupnoj fazi počeo remijem, zatim pobjedom nad Žesi Rosijelijem iz Belgije - 3:2... Sa Burakom Ugurom, u trećem meču u grupi, dovoljan mu je bio remi za prolazak u polufinale. Hodžić je iz Bjelorusije donio Crnoj Gori drugu medalju sa Evropskih igara. U Bakuu je Marina Raković, njegova klupska drugarica iz Omladinca, osvojila bronzu. - Zadovoljan sam, moglo je i bolje, ali u finalu je protivnik bio bolji.

Imao sam dobru taktiku od starta turnira. U prvom meču sam se spremao za pobjedu ili remi, u drugom kolu sam želio samo trijumf. U polufinalu sam se sastao sa domaćim borcem, zbog čega je bilo dodatno teže, ali sam stigao do finala. Mogao sam i do zlata, ali je srebrna medalja jednako velika za mene - istakao je Hodžić. Malović je završio nastup u grupnoj fazi. Izgubio je od vicešampiona svijeta, Ukrajinca Valerija Čobotara (1:0), zvaničnog svjetskog prvaka Hrvata Ivana Kvesića (2:0) i Alvina Karičija sa Kosova (1:0).

Simonović: Medalja nas nije iznenadila

Medalja karatiste Marija Hodžića u Minsku nije iznenađenje, već nastavak dobrih rezultata i najava uspjeha puta ka Olimpijskim igrama u Tokiju, kazao je predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta Dušan Simonović. Simonović je čestitao Hodžiću na odličnom rezultatu, kao i stručnom štabu,

klubu Omladinac i Karate savezu, na fantastično odrađenom poslu u Minsku. - Medalja za nas nije iznenađenje, to smo očekivali od Hodžića. Nije nas iznenadio, već nas je ponovo obradovao. Želim da ga sportska sreća prati do Tokija. Medalje iz Gvadalahare i Minska dobra su najava Hodžićevih

rezultata ka Tokiju. To je dobra šansa za karate kao olimpijski sport zbog uspjeha koje imamo u tom

sportu. Čestitke i ostalim našim sportistima na fantastičnom predstavljanju Crne Gore.

Ovo su prave emocije

Jedan od heroja plasmana crnogorskih rukometaša na Evropsko prvenstvo je golman Nebojša Simić. Pamte se bravurozne odbrane protiv Danaca u „Morači“ u meču koji je potpuno okrenuo tok kvalifikacija na vodenicu „lavova“.

Simić je ujedno i jedan od simbola dešavanja koji u crnogorskom sportu nikada nije nedostajalo. Uprkos nespornim kvalitetima, dugo ga nije bilo na spisku, postojao je čak i ogroman rizik da nikada više ne stane na gol crnogorske reprezentacije.

Srećom po sve, sada je tu i briljira, pravi razliku...

- Prošlost je iza nas, sada gledam u sadašnjost i budućnost sa reprezentacijom. Ovo su prave emocije, a mi smo pokazali da smo najjači kada je najteže, da smo najbolji kada se zainatimo. Otpisivali su nas, ali nikada ne treba otpisati gorskog vuka - poručio je Simić nakon trijumfa nad Ukrajinom i plasmana na EP.

Lavlje srce donijelo plasman na EP

Put crnogorskih rukometaša do Evropskog prvenstva 2020. godine je bio sve samo ne jednostavan. U jednom momentu je, i to na samom startu kvalifikacija u oktobru 2018, odlazak na EP djelovao kao nemoguća misija, tim prije što ni sam nacionalni tim, niti novi selektor Zoran Roganovića, nisu znali koliki su pravi dometi „lavova“.

Počelo je veoma loše, završilo se kao u snu. Senzacionalni remi sa Farskim Ostrvima u Podgorici, pa poraz u Ukrajini bili su start koji nije želio niko, ali sve to je bio uvod u čudo nad čudima - trijumf nad Danskom u aprilu u „Morači“ koji je Crnoj Gori odškrinuo vrata Evropskog prvenstva u Austriji, Norveškoj i Švedskoj.

Mrvaljević: Olimpijske igre? Ne odričemo se tog sna

Direktor crnogorske reprezentacije Draško Mrvaljević gleda naprijed s mnogo optimizma. Uspjeh u kvalifikacijama i plasman na Evropsko prvenstvo trebalo bi da budu samo najava još većih dostignuća:

- Imamo visoke ambicije i čeka nas mnogo posla. Ipak, tek smo počeli da stvaramo nešto i možemo mnogo više - kaže Mrvaljević i dodaje:
- Prvi i osnovni cilj je da pokušamo da se domognemo kvalifikacija za Olimpijske igre.

Za to još postoji mogućnost i dok god je tako, nećemo se odreći tog sna. Probaćemo da jurimo taj uspjeh, jer ova generacija ima veliki potencijal. Momci moraju da pred sebe postavljaju najveće ciljeve.

Put do OI je pakleno težak. Iz Evrope je plasman izborila Danska kao svjetski šampion, a mjesto u kvalifikacijama imaju Norveška, Francuska, Njemačka, Švedska, Hrvatska i Španija.

U kvalifikacije za Olimpijske igre idu još dvije

najbolje plasirane selekcije sa šampionata Starog kontinenta, pa bi u teoriji za to bi bilo dovoljno i 9. mjesto. Ali, samo pod uslovom sedam prvoplasiranih sa SP budu među osam najboljih i na prvenstvu kontinenta.

- Znamo koliko je teško to ostvariti, ali moramo da jurimo dok god postoji šansa. Potrebno je da održimo jedinstvo, borbenost i odnos koji smo imali na posljednjim utakmicama, to je jedini i pravi put kojim bi ova generacija trebalo da ide - jasan je Mrvaljević.

Draškom Mrvaljevićem, oni nas odlično razumiju, jer su donedavno bili igrači. Naravno, bitna je i uloga Petra Kapisode. U reprezentaciji vlada prava familijarna atmosfera - poručuje Grbović.

Crna Gora je do sada na četiri šampionata Evrope odigrala 15 utakmica i osvojila je samo bod. Reklo bi se da je vrijeme i da dođe prvi trijumf.

- Uvijek smo pričali da idemo na pobjedu, ali nikako da do nje i dođemo. Bili smo blizu prošle godine protiv Make-donaca, imam osjećaj da je stvarno vrijeme za to. Uzalud će nam biti što smo se plasirali ako ne napravimo korak više. Dosta toga zavisi i kakva će nam biti grupa, ali vjerujem da možemo do druge faze - istakao je Grbović.

Foto: S. IVANOVIĆ

I bio je to „zicer“ koji naš tim nije smio da propusti, pa su uslijedile rutinske pobjede nad Faranima u gostima i Ukrajinom kod kuće. One su samo potvrdile da je ova generacija spremna da se nosi s pritiskom, da reaguje kada je mnogi otpisuju, ali i

da bude bolja od nepobjedivih, u ovom slučaju moćnih Danaca. Spektakularni trijumf nad zvaničnim svjetskim i olimpijskim prvakom, jedan od najvećih u istoriji crnogorskog sporta, kasnije je još više dobio na važnosti,

crnogorski rukometaši su se peti put plasirali na veliko takmičenje...

- Poslije prva dva meča su svi govorili da nemamo šanse da se plasiramo na Evropsko prvenstvo, ali je došla ta nevjerojatna pobjeda protiv Danske. Tada su se

sve kockice poklopile, postali smo pravi. Nisam igrao u tom meču i žao mi je što nisam bio uz momke, bilo mi je veoma teško. Ali, tada sam obećao selektoru da ću doći na ljetu da zajedno probamo da se plasiramo na EP. I uspjeli smo - rekao je crnogorski

pivot Nemanja Grbović. Unutar i oko reprezentacije očigledno duvaju neki novi, pozitivniji vjetrovi. Dobra atmosfera je preduslov uspjeha.

- Od stare garde tu smo samo Vasko Ševaljević, Marko Lasica, Mile

Mijušković, Stevan Vujović i ja, ali su se svi mlađi odlično uklopili. Atmosfera je vrhunska, stalno smo zajedno, lijepo se družimo i ne sjećam se da je bilo tako ikada u reprezentaciji. Imamo dobar odnos i sa Zoranom Roganovićem i

Nikad teže, nikad dramatičnije, ali istovremeno čini se i nikad slađe – crnogorske rukometašice igraće na Svjetskom prvenstvu, koje se od 30. novembra do 15. decembra održava u Japanu. Nakon poraza u češkom Mostu (26:24) „lavice“ su do vize za planetarno takmičenje, čime su sačuvala nadu da će ponovo doći do Olimpijskih igara, stigle zahvaljujući голу Eme Ramusović 61 sekundu prije kraja revanš meča baraža u Nikšiću!

- Presrećna sam, osjećaj je neopisiv. Drago mi je što idemo na prvenstvo, a moram da pohvalim i publiku iz Nikšića i ostalih gradova, koja je bila sjajna. Žao mi je što ostajemo bez Anđele, koja je godinama bila stub odbrane - istakla je Ramusović. Crnogorske rukometašice nosile su ulogu favorita u dvomeču baraža sa Češkom, ali su kroz pravu dramu uspjele da stignu do cilja i petog nastupa na šampionatu svijeta. Blistala je Đurđina Jauković sa devet, Jovanka Radičević sa osam golova, ali je centralna figura meča bila Marina Rajčić sa 12 odbrana, a uz to „skinula“ je i sedmerac i tako nosila naše djevojke do velikog uspjeha.

Problemi na startu
Crna Gora je dobro otvorila

Rukometašice Crne Gore u meču odluke savladale Češku u Nikšiću i izborile plasman na Svjetsko prvenstvo

„Lavice“ kroz dramu do Japana

meč i već u osmom minutu izbrisala minus iz Mosta (5:3). Međutim, umjesto da naše rukometašice nastave u istom ritmu, došlo je do problema. Napad je bio bezidejan, što potvrđuje činjenica da je mreža Lucije Satrapove bila začarana čak devet minuta, pa je sjajna Rajčić fenomenalnim odbranama spašavala Crnu Goru da bude u igri. Češka je posljednji put vodila u 25. minutu, kada su naše dame izgubile loptu u napadu sa igračicom više, a Marketa Jeržabkova pogodila iz kontre za 10:9. Na startu nastavka ponovo smo imali potrebnu razliku - Jauković je iz sedmerca pogodila za 13:11, ali su Radičević i Despotović bile neprecizne, pa su Čehinje u 34. minutu izjednačile na 13:13. Nakon što je Marina spriječila gošće da preokrenu, Jovanka Radičević je za kratko vrijeme dva puta pogodila, da bi Jauković u 40. minutu konačno našoj selekciji omogućila željenih „plus tri“ (17:14). Kada je Rajčić

Oproštaj Anđele Bulatović

Osim plasmata na Svjetsko prvenstvo 5. jun ostaće upamćen i po oproštaju Anđele Bulatović, koja je protiv Češke odigrala posljednju utakmicu u karijeri. Prije meča je dobila uramljen dres Crne Gore sa brojem 10, a na kraju bila je prilično emotivna. - Teško mi je, ali oproštaj nije mogao da bude ljepši, jer je bio pred svojom publikom. Drago mi je što sam za godinu produžila karijeru i što sam se oprostila kao igračica Budućnosti i u dresu reprezentacije u Crnoj Gori.

zaustavila sedmerac Mihale Hrbkove, a na drugoj strani je penal iskoristila Jauković za 21:17, sticao se utisak da je sve riješeno.

Hvala svima - saigračicama, stručnom štabu, publici koja je bila izvanredna. Tri dana smo bile u Nikšiću, osjećala se nevjerovatna atmosfera, onaj doček na treningu... Hvala Nikšiću, hvala navijačima, porodici, prijateljima - kroz suze je prokomentarisala Bulatović.

Drama do kraja

„Lavice“ su, međutim, imale nekoliko ishitrenih šuteva, lako prodatih lopti, pa su minut i 57 sekundi prije kraja nakon gola

Male Čehinje smanjile na 24:23. Ali, na Ramusović je pogodila kada je bilo najteže...

- Bilo je teško psihički, ali i fenomenalno igrati u ovakvoj atmosferi. Neizvjesno je bilo do

samog kraja, presrećna sam i konačno možemo na zasluženi odmor. Naravno da je bilo pritiska, uvijek je tako kad se mora da se dobije, a od ovog meča je zavisila budućnost crnogorskog rukometa. Nadam se da ćemo od sada samo imati uspon - kazala je golmanka Marina Rajčić.

Bitka za OI

„Lavice“ su dobile i rivale za Svjetsko prvenstvo u Japanu, koje će biti odigran u regionu Kumamoto od 30. novembra do 15. decembra. Naše rukometašice na startu (30. novembra) igraće sa Senegalom, dan kasnije, sastaju se sa Kazahstanom. U naredna tri kola rivali izabranicama selektora Pera Johansona biće Mađarska (3. decembra), Rumunija (4. decembra) i Španija (6. decembra) - U grupi su četiri dobre reprezentacije koje će se boriti za tri mjesta koja vode u glavnu rundu. Rumunija, Mađarska i Španija imaju dobre sastave, ali smatram da imamo realne

šanse da se plasiramo u glavnu rundu. Imamo dosta vremena da se kvalitetno spremimo i prikupimo sve potrebne informacije o protivnicima. Najvažnije je da podignemo naš nivo igre, da budemo na potrebnom nivou i da u svakom meču damo maksimum - rekao je selektor Per Johanson. Plasman u glavnu rundu izoriće tri prvoplasirane selekcije iz grupe. Ako prođe grupu sa tri evropske selekcije, Crna Gora će imati praktično otvoren put do završnice, a plasman među sedam najboljih garantuje kvalifikacije za odlazak na Olimpijske igre u Tokio. - Do Svjetskog prvenstva imamo i nekoliko duela u kvalifikacijama za Evropsko prvenstvo i to će biti dobre provjere. Svjetsko prvenstvo je takmičenje od izuzetnog značaja za nas zbog konačnog cilja, a to je borba za Olimpijske igre u Tokiju. Primarni cilj je, dakle, da osiguramo jedno od mjesta koja vode na kvalifikacioni turnir - jasan je Johanson. **Foto: S. IVANOVIĆ**

Ženska košarkaška reprezentacija Crne Gore nastup na Eurobasketu završila u osmini finala

ZALOG ZA BUDUĆNOST

Crnogorske košarkašice nastup na Evropskom prvenstvu, koje je održano u Srbiji i Letoniji od 27. juna do 7. jula, završile su u osmini finala. Naše dame u konkurenciji 16 najboljih evropskih selekcija ostvarile su pobjedu protiv Češke (70:57) i tri poraza i to od Francuske (88:53) koja je ponovo vicešampion Starog kontinenta, Velike Britanije (92:71) koja je ig-

rala meč za bronzu, te Švedske (67:51), koja je na kraju osvojila šesto mjesto. Za nikad mlađu reprezentaciju u kojoj je od 12 igračica, čak pet prvi put zaigralo na Eurobasketu (Violeta Lazarević, Milena Jakšić, Dragana Živković, Bojana Kovačević i Glori Džonson), a od kojih su četiri iz naše lige, koja ima samo četiri kluba (Vučetić, Živković, Lazarević, Jakšić),

jasno je da je ovo rezultat dobar rezultat. Jelena Škerović, koja je prvi put u ulozi selektorka našla se na izazovnoj poziciji u čini se nikad delikatnijoj situaciji – Jelena Dubljević ponovo nije bila među „crvene“, tokom priprema povrijedile su se Nikolina Popović i Kristina Raković, dok je veći dio priprema propustila i Irena Matović, zbog čega je prvenstvo odgledala sa

klupe, iako se od beka šutera dosta očekivalo. Ako se zna da je Božica Mujović propustila posljednja dva mjeseca sezone, da je Milica Jovanović tek u finišu sezone pronašla klub, onda je jasno da je za Crnu Goru velika stvar što se našla među 12 najboljih evropskih selekcija. – Iskrena da budem osjećam zadovoljstvo nakon svega, jer smo podmladili reprezentaciju,

a na kraju ostvarili rezultat kojim smo se potajno nadali. Ono što je jako važno jeste da je ovaj tim pokazao da ima budućnost – kazala je Škerović.

Herojski trijumf

Kakav je rezultat napravila naša reprezentacija možda najbolje odslikava podatak da su „crvene“ na prethodnom šampionatu (2017.godine)

sa najjačim timom u kojem su osim Škere, bile i Jelena Dubljević i Iva Perovanović, vođene Špancem Robertom Injigesom, eliminisane u grupnoj fazi sa sva tri poraza. Gotovo od prvog dana priprema Škerović je naglašavala da je cilj jedna pobjeda koja bi garantovala prolaz. Ali, porazom od Švedske, a trijumf Češke nad Švedskom,

Ponosna sam

Jelena Škerović 2017.godine završila je reprezentativnu karijeru, tokom koje je igrala za tri selekcije - na SP je igrala kao član Jugoslavije, na EP nastupala je za SCG, da bi na četiri šampionata Evrope bila kapitenka Crne Gore. U Rigi je pokazala da nakon blistave igračke karijere na pravi način kreće u novu ulogu.

- Ponosna sam što sam imala priliku da vodim tim i drago mi je da smo mimo očekivanja uspjeli da prođemo grupnu fazu. Bili smo ubjedljivo posljednji na FIBA rang listama, ali smo uspjeli da ostavimo iza sebe i jače selekcije - naglasila je Škerović.

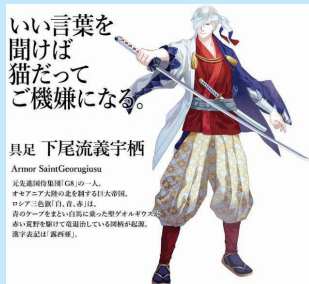
doveo je Crnu Goru u situaciju da za prolaz igra u direktnom duelu sa Čehinjama. Međutim, nije samo bila dovoljna pobjeda, „crvene“ su jurile 12 razlike, kako bi u trouglu sa Švedankama i Čehinjama izbjegle posljednje mjesto. I, Crnogorke su to i uspjele herojskim trijumfom - 70:57. - Bilo je jako teško. Prvi meč donio dva različita poluvremena, a nakon očekivanog poraza od Francuske morali smo da jurimo čak i razliku protiv Češke. Možda zvuči čudno, ali smo vjerovali u sebe. Pobjeda od 13 razlike definitivno je podvig za ovaj tim i moram biti zadovoljna - naglasila je Škerović.

Imamo potencijal

Crna Gora je dan nakon velike pobjede protiv Češke tražila čudo protiv Velike Britanije u osmini finala. Bilo je jasno da će pobjednik tog meča realno dobiti šansu da ide do kraja, jer ga je u četvrtfinalu čekala Mađarska, koja je senzacionalno i neočekivano osvojila prvo

mjesto u svojoj grupi.

- Nije bilo vremena da se oporavimo nakon velike potrošnje. Ali, igrali smo, vjerovali do kraja. Iako to rezultat ne pokazuje malo nam je nedostajalo. Pokazalo se da naše mlađe igračice imaju potencijal, ali je očigledno da moraju da rade individualno, da igraju u svojim klubovima, kako ne bi imali situaciju da većina ima veću minutažu u reprezentaciji, nego u klubovima - upozorila je Škerović. Jelena Škerović, koja je na Igrama malih zemalja debitovala u ulozi selektorka osvajanjem zlatne medalje, na Eurobasketu bila je najmlađi selektor. Očigledno je da je Savez napravio pravi potez kada joj je ukazao povjerenje, a nekadašnja kapitenka opravdala je to na najbolji način. Škeru već u novembru čeka novi izazov, kada će Crnu Goru kroz kvalifikacije pokušati da odvede na šesto prvenstvo Evrope, koje će se 2021.godine održati u Francuskoj i Španiji...

KAKO JE OLIMPIJADA INSPIRISALA GRUPU JAPANSKIH UMJETNIKA

Svjetske zastave kroz japanske anime

Od menstrualnog ciklusa do kapi za oči, pa čak i japanskih idoma – ništa nije toliko nejasno da ne bi postalo divan antropološki znak u Japanu. Još kada se „pojavi“ Olimpijada u Tokiju 2020, bilo je samo pitanje vremena kada će neko osmisлити ideju da zemlje učesnice, njihove zastave i antopološke karakteristike pretvori u prave anime. Anime je stil crtane animacije porijeklom iz Japana, sa karakterističnom stilizacijom likova i pozadine koja ga vizuelno odvaja od svih drugih vidova animacija. Projekat „Svjetske zastave“ okupio je grupu japanskih umjetnika koji su kreirali likove 32 zemlje, dizajnirane da izgledaju kao

sjajni ratnici. Prema zvaničnom veb-sajtu, ovaj projekat ima za cilj da „uvede zastave svijeta i neke informacije o njima koristeći hladnu japansku tradicionalnu odjeću (samuraj, vatrogasac, japanski monah itd.)“ Projekat nije povezan sa japanskom vladom, niti je zvanično povezan sa Olimpijskim igrama u Tokiju. Umjesto toga, nezvanični projekat koristi predstojeću Olimpijadu kao podsticaj za upoznavanje ljudi u zemljama širom svijeta i njihovim zastavama, na jedinstven i privlačan način. Zasada, zastave i antropološke karakteristike 32 zemlje su dio ovog projekta, a biće ih još u budućnosti.

Gledaoci OI u Tokiju neće moći da emituju video i audio zapise sa lica mjesta

Politika zabrane u eri tehnološkog napretka – da ili ne

Upozorenje – gledaocima na Olimpijskim i Paraolimpijskim igrama u Tokiju naredne godine biće dopušteno da objavljuju fotografije na društvenim mrežama, ali ne video i audio zapise. Mnogi koji su nedavno saznali da su dobili pravo na kupovinu ulaznica za OI u Tokiju 2020, možda nisu primijetili klauzulu na službenoj veb-stranici Olimpijade, koja navodi ograničenja. „Vlasnicima ulaznica nije dopušteno da video i zvučne zapise sa mjesta događaja emituju na televiziji, radiju i internetu, uključujući sve društvene medije i druge lajv-streaming usluge, zajedno sa drugim digitalnim medijima, bez prethodne saglasnosti Međunarodnog olimpijskog komiteta“, kaže se u saopštenju. Mnogi su ovu zabranu proglasili „vanvremenskom“, čudeći se kakao je u eri selfija, društvenih mreža i raznih socijalnih medija moguće spriječiti nekoga da pošalje fotografiju ili video snimak.

Slične politike, međutim, postoje barem od Olimpijskih igara 2012. godine. Organizatori Igara u Londonu umetnuli su klauzulu koja

zabranjuje ljudima da koriste slike, video i audio zapise za „bilo koju drugu svrhu osim za privatne i kućne potrebe“. „Formulacije uslova za

korišćenje ulaznica mogu se razlikovati između Igara, ali možemo da potvrdimo da je politika vezana za snimanje i emitovanje zapisa ostala

slična za nekoliko posljednjih Olimpijada“, kazali su iz Međunarodnog olimpijskog komiteta u obrazloženju. Dok kritičari tvrde da ova zabrana nije u skladu sa stvarnošću, stručnjaci kažu da je sasvim razumljivo što Organizacioni odbor Olimpijskih igara u Tokiju želi da zaštiti visoke cijene koje televizijske kuće iz cijelog svijeta plaćaju za emitovanje događaja iz Japana. „Dobit od TV prava je potrebna kako bi se podržao globalni razvoj sporta. Ona predstavlja i glavni izvor i suštinu finansiranja Olimpijskih igara“, objasnio je Tokijski organizacioni odbor. „Ako se ti uslovi ne sprovedu do kraja, prihod bi se dosta smanjio što bi bio direktan negativan uticaj na razvoj raznih sportova širom svijeta“. MOK je zaradio 2,3 milijarde dolara od prodaje TV prava za emitovanje događaja sa dvije prethodne Olimpijade – zimske 2014. u Sočiju i ljetnje u Riju 2016. Jošijuki Tamura, profesor na

Pravnom fakultetu Univerziteta u Tokiju, specijalizovan za intelektualnu svojinu, kazao je da organizatori Igara imaju dovoljno razoga da spriječe druge da profitiraju od predstojećeg velikog događaja. - Očito da je MOK zabrinut za svoje poslovanje – kazao je Tamura. - Ukoliko korisnici nastave da objavljuju snimke sa sportskih događaja besplatno, visoke cijene međunarodne organizacije za prava emitovanja koja se prodaju medijskim kućama, neće biti opravdane – istakao je Tamura. Od aprila ove godine, više od četiri milijarde ljudi širom svijeta smatra se aktivnim korisnicima interneta, a 45 odsto od 7,7 milijardi svjetske populacije prepoznato je da koristi društvene mreže, rezultat je istraživanja američke firme za analizu podataka Nielsen Corp. Jesu li onda tako stroge politike u eri tehnološkog napretka potrebne? - To je teško pitanje – zaključio je Tamura.

ZOI se vraćaju na Apenine nakon 20 godina

Zimske olimpijske igre 2026. u Milanu i Kortini D'Ampeco

Milano i Kortina D'Ampeco biće domaćini Zimskih olimpijskih igara 2026. godine, odlučio je Međunarodni olimpijski komitet. Članice Komiteta odlučivale su između Milana i Stokholma u posljednjoj rundi glasanja,

a iz trke su prethodno ispali švajcarski grad Sion, japanski Sapporo, Grac u Austriji i domaćin zimske olimpijade 1988. godine, kanadski Kalgari. Klizačka i hokejaška takmičenja biće održana u Milanu, dok će Kortina biti poprište skijaških

disciplina. Takođe, ostali sportovi na snijegu biće raspoređeni na alpskim mjestima, na potezu između Bormija i Livinja. Italija je već organizovala ZOI 2006, u Torinu, dok je Kortina bila domaćin igara 1956. godine.

OI u Tokiju su već generisale rekordne prihode od domaćih sponzora Još godina do igara – a već pljušte rekordi

Do početka Olimpijskih igara u Tokiju ostala je još godina – a već pljušte rekordi. Prema podacima Međunarodnog olimpijskog komiteta, najveća svjetska smotra sportista već je generisala preko 3 milijarde dolara sponzorskih prihoda od strane domaćih, japanskih partnera, što je apsolutni rekord. - To je nevjerovatna količina novca, vezana za lokalna sponzorstva 62 kompanije – kazao je šef koordinacione komisije MOK-a za Igre u Tokiju, Džon Kouts. - Ovo ne uključuje partnerstva koja imamo sa Tojotom, Bridžstonom i Panasonicom, koja doprinose našem top programu – dodao je Kouts.

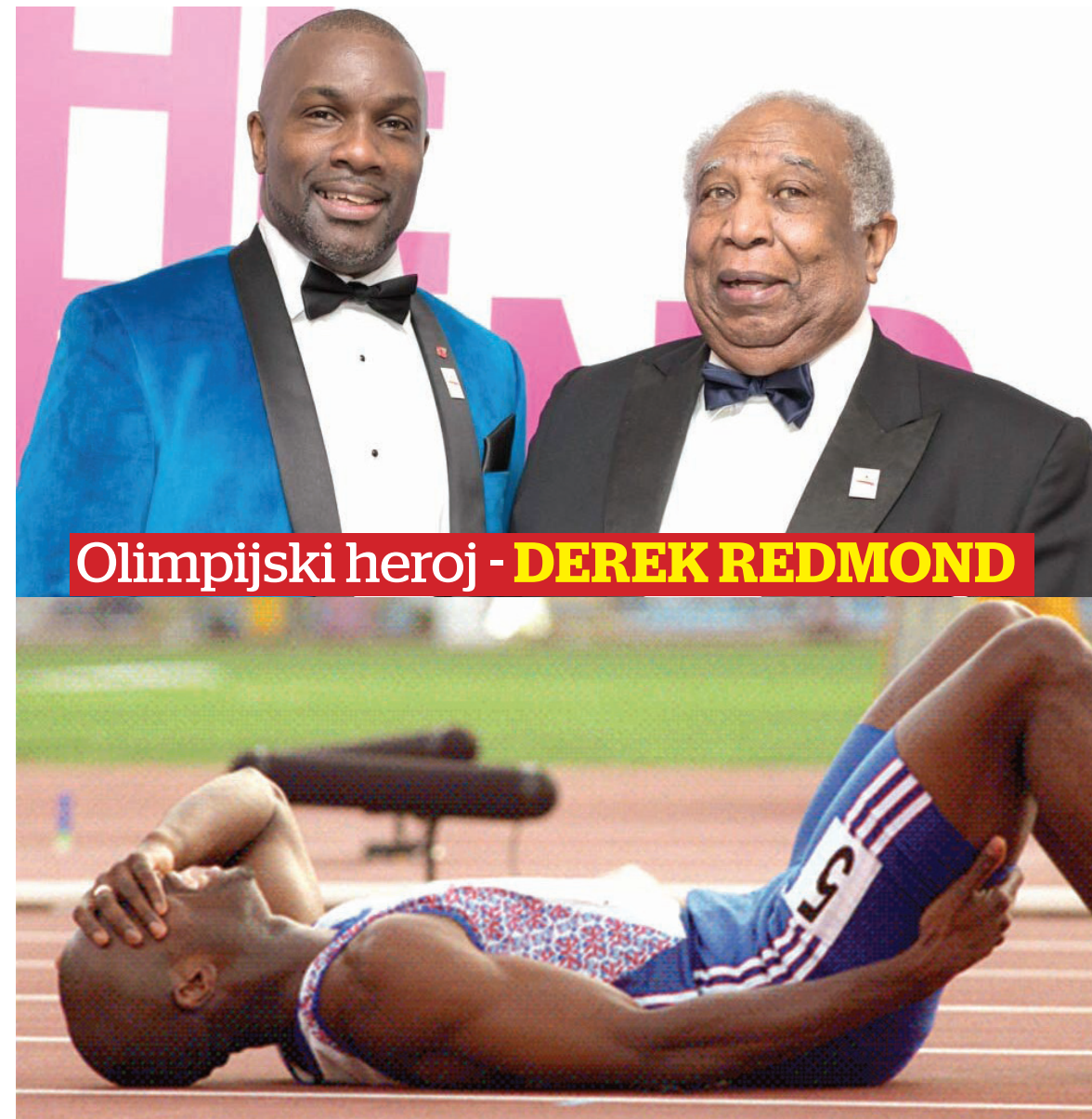

Te tri kompanije imaju odvojene poslove sa Međunarodnim olimpijskim komitetom kao glavnim sponzorima organizacije, ukupne vrijednosti od više stotina miliona dolara. Olimpijske igre u Tokiju za sada imaju 15 zlatnih sponzora, 32 zvanična partnera i 15 kompanija koje su se prijavile kao službene pristalice. U poređenju sa tim, Igre u Londonu 2012. prikupile su oko 1,1 milijardu dolara od domaćih sponzora – što je bio rekord u to vrijeme – dok zvaničnici Igara u Rio de Žaneiru 2016. tvrde da su premašili tu cifru, iako je to malo vjerovatno s obzirom na tekuće istrage vezane za korupciju.

Možete da ga „naručite“. Rezervišete. Na sajtu naslovljenom njegovim imenom ostavljen je broj telefona: 02071010***. Derek Redmond je „neko ko govori sa namjerom da inspiriše ili motiviše slušaoca“, kako to definišu inter-netske enciklopedije. Drugim riječima, motivacioni govornik, ovih dana unosno zanimanje. „Rad sa takvim međunarodno poznatim bivšim svjetskim, Komonveltnim i evropskim šampionom... garantuje pogodnosti za vašu kompaniju ili brend“, stoji na sajtu. „Njegova sportska dostignuća odolijevaju testu vremena i on je sposoban da prenese sva svoja iskustva i znanja bilo kojoj publici.“ Među tim dostignućima nema olimpijske medalje. Ali, Redmond, danas dinamični 53-godišnjak, a nekada trofejni atletičar, iako se nije domogao ni finala na Igrama, nadahnuo je mnoge više nego što su to bili u stanju i olimpijski šampioni. Trkom koju je završio kao – posljednji. Ali, završio je.

(Ne)Salomljiv

Gledali ste film Nesalomljiv iz 2000. godine, sa Brusom Vilisom i Samjuelom L. Džeksonom u glavnim ulogama? Vilis glumi Dejvida Dana, bivšeg igrača američkog fudbala, koji jedini od 131 putnika preživi katastrofalnu željezničku nesreću. I to bez ogrebotine. Uskoro nailazi na strip izdavača Elijahha Prajsa (Džekson), koji mu objašnjava da pripada uskom krugu ljudi koji su „nesalomljivi“, ne mogu se povrijediti ili biti bolesni. Na drugoj strani, postoje i oni kao što je Prajs – iščašen u drugom smjeru, sa „staklenim kostima“ i 54 prebrojana preloma tokom života – koji su njihovi antipodi... Redmond je, u sportskom smislu, pripadao ovoj drugoj sorti. Rođen je u septembru 1965. u Blečliju, šezdesetak kilometara sjeverozapadno od Londona, u porodici imigranata sa Kariba. Posvećen atletici, pronašao se u trci na 400 metara, produženom sprintu, tom „krugu smrti“, kako je neki nazivaju, smatrajući

Trkač koji nije želio da odustane

je najtežom atletskom disciplinom koja je sva u pronalaženju pravog ritma i ravnoteže između potrošnje i očuvanja snage. Još 1985. Redmondovo ime se našlo na listi britanskih rekordera: istrčao je dionicu za 44,82 sekunde. Uskoro će osjetiti i naličje bavljenja sportom. Krajem jula 1986. zbog povrede zadnje lože je propustio učešće na Igrama Komonvelta u Edinburgu. Oporavio se taman na vrijeme da mjesec kasnije kao član britanske štafete 4x400 metara slavi zlato na Evropskom prvenstvu u Štutgartu. Naredne godine, bio je prva izmjena u štafeti koja je osvojila

srebrnu medalju na Svjetskom šampionatu u Rimu. Nastup na Olimpijskim igrama u Seulu 1988. trebalo je da mu bude kruna dotadašnje karijere. Nije. Jutro prije početka kvalifikacija na 400 metara primio je dvije injekcije protiv bolova. Uzaludno. Tendinitis, jaka upala Ahilove tetive, ispostavila se jačom od želje. Minut i po prije uvodne trke kvalifikacija – odustao je. Razmišljao je da ostavi atletiku.

Propast savršenog sna

I pored bola kao neprestanog pratioca ostao je odan „kraljici sportova“. Naredne takmičarske sezone provodio je što u

operacionoj sali – osam puta je morao pod skalpel – što kod fizioterapeuta. Ali, i na stazi. Na Svjetskom prvenstvu 1991. u Tokiju sa štafetom 4x400 metara je osjetio slast osvajanja zlatne medalje. Britanci su pobijedili, činilo se, nanadmašne Amerikance. Izranjavan, a ambiciozan, Redmond se početkom avgusta 1992. pojavio na Olimpijskim igrama u Barseloni sa željom da okonča noćnu moru iz Seula. Kao u pjesmi „Barcelona“, koju su strasno otpjevali Fredi Merkuri i Monserat Kabalje: „Sanjao je savršen san“. Tijelo mu je slalo dobre signale. U prvoj trci na 400 metara,

istrčao je 45,03, svoj najbolji rezultat u posljednje četiri godine, ujedno i u kvalifikacijama. U četvrtfinalu je bio za stotinku brži, pobijedivši u svojoj grupi. „Osjećao sam da sam na 100 odsto“, prisjećao se Barcelone mnogo godina kasnije. „Istrčao sam dvije dobre trke bez napora. Noć prije polufinala sam razgovarao sa svojim ocem i trenerom. Odlučili smo da povučem jače i pokušam da obezbijedim dobru poziciju za finale.“ Polufinale je održano 3. avgusta na Olimpijskom stadionu na Monžuiku. „Sjećam se da sam pomislio ‘pobijediću’. Čuo se startni

pucanj i stvarno sam dobro krenuo.“ Nakon desetak sekundi i istrčanih 150 metara, san o medalji je bio okončan. I to u patnji. Kasnije je opisivao da je osjetio neobičan zvuk, nalik prasku. Uhvatio se za bolnu zadnju ložu desne noge, vođen inercijom nastavio još nekoliko koraka poskakujući, i najzad je stao. Kleknuo, uhvatio se za glavu i zaplakao. Pritrčalo mu je medicinsko osoblje. O čemu je razmišljao? „Sve za šta sam radio se završilo. Mrzio sam sve. Mrzio sam svijet. Mrzio sam zadnju ložu. Bio sam ogorčen što sam ponovo povrijeđen.“

Odbio je pomoć. „Rekao sam sebi: ‘Ne postoji način da budeš iznesen sa ovih Olimpijskih igara.’ Nisam znao gdje sam.“ I najednom, kao da je osjetio iznenadni priliv energije, pridigao se. Odustajanje nije bilo opcija. Na jednoj nozi, skakutao je ka cilju. Ostali su već uveliko završili trku, bio je sam na stazi. Šezdeset hiljada gledalaca pratilo je dramu. Ustalo, bodrilo, podržavalo. Osjećajući javnu demonstraciju nepokolebljivog olimpijskog duha. „Onda, na 100 metara do cilja, osjetio sam ruku na ramenu.“ Bio je to njegov otac Džim. Predložio mu je da stane, da

povreda možda nije toliko strašna i da postoji mogućnost da se oporavi do trke štafeta. Derek nije želio da čuje za to. „Onda dobro“, uzvratio je Džim. „Završićemo je zajedno.“ Uz bolnu, vapajuću grimasu, nije više ni mogao da skakuće. U očevom zagrljaju – jedna od ikoničnih slika sa Olimpijskih igara u Barseloni – prošao je kroz cilj i briznuo u plač. Ne shvatajući da je u očima onih koji su ga zadržavali gledali, kao trijumf volje, upornosti, karaktera – postao šampion. „Nakon što sam prošao kroz cilj odveden sam kod ljekara, sve vrijeme plačući kao beba. Nisam imao predstavu kako su gledaoci reagovali, sve dok nisam odgledao snimak – oni su mi bili posljednji na umu. Moglo je da završi na dva načina: da pomisle ‘kakav kompletni razmetljivac’, ili ‘svaka mu čast’. Na sreću, izabrali su ovo drugo.“ Njegov rezultat, naknadno, je formalno poništen. Dvije godine kasnije, nakon niza operacija i neuspjelih pokušaja povratka na stazu... „Ljekar mi je rekao da nikada više neću predstavljati svoju zemlju ponovo. Osjetio sam se mrtvim. Nikada više se nisam takmičio u atletici i dvije godine sam bio ljut. Onda sam jednog dana pomislio da postoje i gore stvari od kidanja mišića zadnje lože tokom trke, i odlučio šta ću dalje sa svojim životom.“

„Da se nisam povrijedio tog dana...“

Ostao je u sportu. Igrao je košarku za Birmingham, nastupao čak i za englesku reprezentaciju, okušao se u ragbiju 7, otkrio auto-moto sport kao veliku strast... I pronašao sebe u ulozi motivacionog govornika. „Da se nisam povrijedio tog dana, možda sam mogao da budem osvajač olimpijske medalje. Ipak, volim svoj sadašnji život. Možda ne bih postao motivacioni govornik ili igrao za svoju zemlju kao košarkaški reprezentativac. I moj otac ne bi nosio olimpijsku baklju na Olimpijskim igrama 2012, što je bila čast za njega.“

EKO

**ZVANIČNO GORIVO
CRNOGORSKOG OLIMPIJSKOG TIMA**

Aerodromi Crne Gore
Airports of Montenegro

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET